

CBE Z26004490 (beroep 021) minorpakket

UITSPRAAK

in het geding tussen de heer A, woonachtig te Groningen en in deze vertegenwoordigd door mr. R. Verspaandonk, hierna ook te noemen appellant,

en

de examencommissie van de Faculteit der Letteren, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de samenstelling van het persoonlijke minorpakket van appellant en de hoeveelheid ECTS die is toegekend aan onderdelen daarvan.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van 9 december 2025 van de examencommissie van de Faculteit der Letteren. Dit besluit heeft drie onderdelen:

1. Een afwijzing van het verzoek om voor de vakken die appellant behaald heeft aan de University of South Dakota tijdens zijn uitwisselingssemester, 15 ECTS toe te kennen;
2. De goedkeuring van het persoonlijke minorpakket van appellant, onder toevoeging van een individuele opdracht ter waarde van 3 ECTS, en
3. De vervanging van één van de 'special topics' vakken in het bachelorprogramma van appellant.

Het beroep van appellant richt zich tegen onderdelen één en twee van dit besluit, die met elkaar samenhangen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 10 juni 2026 waarbij appellant is verschenen. Verweerder is verschenen in de personen van B, C, D, E en F, respectievelijk voorzitter, leden en ambtelijk secretaris van de examencommissie van de Faculteit der Letteren (Expertiseteam Cluster 4).

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellant volgt de bacheloropleiding American Studies. In het kader van die opleiding heeft appellant voor zijn minor een aantal vakken gevolgd aan de University of South Dakota in de Verenigde Staten. Appellant heeft twee vakken van de University of South Dakota succesvol afgerond: American Colonial History en Contemporary Issues in Native American Study. Deze twee vakken zijn onderdeel van het persoonlijke minorpakket van appellant, dat verder ingevuld is met RUG-vakken. Voor de twee vakken van de University of South Dakota heeft appellant 12 ECTS (twee keer 6 ECTS) ontvangen, terwijl appellant ervan uitging dat hij 15 ECTS (twee keer 7,5 ECTS) zou ontvangen. Dit leidt ertoe dat appellant 3 ECTS mist in het minorpakket en daardoor niet kan afstuderen, omdat hij in totaal nu 177 ECTS heeft behaald in plaats van de vereiste 180 ECTS. Verweerder heeft op 9 december 2025 besloten over het verzoek van appellant betreffende de inhoud en goedkeuring van het persoonlijke minorpakket. Op 16 januari 2026 is pro forma beroep aangetekend tegen dit besluit en de gronden van het beroep zijn op 27 januari 2026 aangeleverd. Vervolgens heeft op 27 februari 2026 een schikkingsgesprek plaatsgevonden, maar een schikking is niet bereikt. Appellant heeft op 27 maart 2026 aangegeven het beroep te willen handhaven, waarna het beroep is behandeld op een zitting van het College op 10 juni 2026.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting is toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer. Ter invulling van zijn minor heeft appellant een aantal vakken in het buitenland gevolgd, aan de University of South Dakota. Voorafgaand aan zijn

vertrek naar de Verenigde Staten is dit programma vastgelegd in een 'Learning Agreement'. Deze Learning Agreement is geaccordeerd door de buitenlandcoördinator van de opleiding, namens de examencommissie. Alvorens de goedkeuring is verleend, heeft appellant de inhoud van de Learning Agreement ook met de buitenlandcoördinator besproken. In de Learning Agreement is vastgelegd dat elk vak van de University of South Dakota een waarde heeft van 7,5 ECTS. Ook in de Learning Agreement die na afloop van de uitwisseling is vastgesteld, staat dat aan appellant 15 ECTS worden toegekend. Gelet hierop ging appellant ervan uit dat hij ook daadwerkelijk 15 ECTS zou ontvangen. Toen appellant echter wilde afstuderen, constateerde hij dat in het systeem slechts 12 ECTS zijn geregistreerd, 6 ECTS per vak. Hiermee kan appellant zich niet verenigen. Hij meent dat hij mocht vertrouwen op hetgeen tot tweemaal toe is vastgelegd in Learning Agreements. De examencommissie moet haar eerdere besluitvorming (de ondertekening van de Learning Agreements door de buitenlandcoördinator, namens de examencommissie) simpelweg nakomen. Een verwijzing naar een overeenkomst over 'grade conversion', die overigens niet in de OER is opgenomen, maakt dit niet anders. Het voorgaande leidt volgens appellant ook tot de conclusie dat hij de individuele opdracht niet hoeft te maken. Hij heeft immers 180 ECTS behaald en wenst af te studeren.

Verweerder heeft zich, kort weergegeven, blijkens de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht als volgt verweerd. Verweerder geeft aan dat er een formele afspraak bestaat tussen de RUG en de University of South Dakota over de omzetting van studiepunten. Bij die afspraken gaat het niet zozeer om de inhoud van het vak, maar om de studielast van vakken. Die studielast wordt vervolgens vertaald naar studiepunten. Het niveau van een vak wordt uitgedrukt in leerdoelen. Omdat in de Verenigde Staten een andere manier wordt gehanteerd voor het uitdrukken van studielast dan in Europa, is de conversie noodzakelijk. In de Learning Agreement gaat het met name over welke vakken een student volgt en minder over de hoeveelheid studiepunten. Fouten in papierwerk mogen daarnaast, volgens verweerder, niet zwaarder wegen dan de afspraken tussen universiteiten over conversie van studiepunten. De examencommissie is eindverantwoordelijk en moet beoordelen of alle eindtermen van de opleiding zijn behaald en kan geen studiepunten 'cadeau geven'. Nu appellant de individuele opdracht niet heeft gemaakt heeft appellant 3 ECTS te weinig en kan aldus niet afstuderen.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld, valt buiten dit toetsingskader. Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Hierbij toetst het College of sprake is van een zorgvuldige besluitvorming.

Het College stelt vast dat de Learning Agreements zijn ondertekend door alle betrokken partijen. In die Learning Agreements is niet alleen vastgelegd welke vakken appellant heeft gevolgd aan de University of South Dakota, maar ook hoeveel studiepunten die vakken waard zijn. Met het ondertekenen van de Learning Agreement voorafgaand aan de start van het uitwisselingssemester, is al vast komen te staan hoeveel studiepunten per vak kunnen worden behaald. Appellant vraagt verweerder om uitvoering te geven aan dit besluit, door per gehaald vak 7,5 ECTS te registreren – 15 ECTS in totaal. Er is geen wettelijke grondslag op basis waarvan verweerder terug kan komen op dit besluit. Appellant mocht ervan uitgaan dat uitvoering zou worden gegeven aan hetgeen in de Learning Agreements is vastgelegd. Een overeenkomst tussen de RUG en de University of South Dakota, waarmee het College overigens niet bekend is, doet niet af aan voorgaande. De stelling van verweerder inhoudende dat geen studiepunten kunnen worden toegekend indien geen sprake is van voldoende studielast gaat niet op, nu verweerder de studiepunten met het ondertekenen van de Learning Agreement al heeft toegekend. Voor het toevoegen van een individuele opdracht aan het minorpakket van appellant om het tekort aan studiepunten weg te werken bestaat gezien voorgaande dan ook geen aanleiding.

Dit betekent dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, voor zover het besluit ziet op de weigering om de registratie van studiepunten aan te passen en de toevoeging van de individuele opdracht aan het minorpakket van appellant (onderdeel één en twee van het besluit).

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant gegrond. Het College vernietigt onderdeel één en twee van het bestreden besluit en draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen, met inachtneming van het bepaalde in deze uitspraak.

Voorts wijst het College van Beroep voor de Examens het verzoek om vergoeding van de kosten voor rechtsbijstand toe en bepaalt deze kosten op $2 \times \text{€ } 666 = \text{€ } 1332,-$ (2 punten).

Aldus vastgesteld op 23 juni 2026 door mr. T.C.A. Hofman, plaatsvervangend voorzitter, mr. dr. L.S. Braaksma en L. van Dartel, in tegenwoordigheid van mr. M.E. Wiltvank, plv. secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA te Den Haag.